

V „Ruskem Filologiškem Vestniku“, ki izhaja v Varšavi, je objavil V. Černyšev v pedagoški prilogi zadnjega zvezka (leta 1906. zv. 3,4) „Zakone in pravila ruske izreke“ (Законы и правила русского произношения). Delo je temeljito, sestavljeno na podlagi obširne literature s pomočjo prof. Šahmatova v Petrogradu. Na 45 straneh navaja avtor zelo pregledno in natančno pravila za pravo izreko ruskih glasov in oblik, s posebnim ozirom na naglas. Namenjeno je delo v prvi vrsti „učiteljem, čitateljem in umetnikom“; seveda ga bodo s pridom rabili sploh vsi, ki se hočejo navaditi merodajne ruske izreke. Tudi Slovencem, ki se učijo ruščine, bi utegnili prav priti pravila, spisana od Rusa, kot dopolnilo ruskim slovnici, katere se navadno prav malo ozirajo na ortoepijo.

Slovenske narodne pesmi. Harmoniziral in deloma za koncert priredil Oskar Dev. Založil L. Schwentner. Cena 1 K 40 h, po pošti 1 K 45 h. — Slovenske narodne pesmi so tako lepe, da z veseljem pozdravljamo vsak nov poskus, oživiti zanimanje zanje. Želimo, da bi našla knjižica toliko kupcev, da bi mogel za prvim kmalu zagledati beli dan drugi zvezek.

Ševčíkov kvartet. Dne 12. nov. je priredila „Glasbena Matica“ v Ljubljani koncert, na katerem je ponavljala že od lani znana mešana zbora St. Mokranjca: srbsko-makedonsko „Kozar“ in Jos. Procházka „Ljubezen“. Poglavitnost koncertu je bil prvi nastop „Ševčíkovskega kvarteta“, nove češke združbe, ki koncertuje dve leti že. Člani so ji: Bohuslav Lhotský (1. violina), Karel Procházka (2. violina), Karel Moravec (viola) in Bedřich Váška (cello). Konkurujejo uspešno s starejšim „Češkim kvartetom“, potujoč po svetu, da širijo dobro ime, ki ga uživa Čeh kot muzik. Na spored so vzeli Mozartov kvartet v B-duru in A. Dvořáka kvartet op. 96. v F-duru ter ju podali v reprodukciji, ki jih kaže mojstre v kvartetni soigri. Njih soigra je dosegla stopnjo virtuoznosti, stopnjo, na kateri neha individualnost posameznika in na kateri se spaja v eno harmonijo, v en krasen akord, v eno misel, kar je čutilo in na godalu govorilo več interpretov. Z nobleso, ki jo daje umetniku zrelost, je zaražal Mozartov kvartet v svojem žuborečem veselju, v svoji vervi, ki mu jo je vdihnil lahko krili, neumrjoči genij Mozartov, in ves melodični in harmonični kras, ki ga obsega Dvořákov v Ameriki ob melodijah zamorcev zloženi kvartet, je razkrila igra koncertujočih mojstrov. V drugem stavku (Lento), v njega mehki in topli čuvstvenosti, ki je rahla ko sen in lahka ko dih, so dosegli koncertisti pač višek svojega po poeziji stremečega znanja. Na višino njih uspehov dviga kvartetiste idealno pojmovanje skladbe; čutenje skladatelja je, kar podajajo v svoji igri, duh skladateljev je, kateremu se uklanjajo; v tem svojem umetniškem hotenju so deležni venca slave, ki ga je doneslo skladatelju proizvajano mu delo.

Dr. Vl. Foerster.